

Københavns Kommune vildleder offentligheden

“Gennem bekendtskabet med Gaderummet har jeg erfaret, at uagtet om en påstand påviseligt er en løgn, så er den lov, når den fremsættes af en politiker, og opponenter er samfundets svageste.

KRONIK

af Anne Lei Jacobsen, frivillig i Gaderummet

Det følgende skal forstås i relation til den serie af læserbreve omhandlende Gaderummet, socialpsykologisk fristed for udsatte unge, som Arbejderen tidligere har »beværtet«.

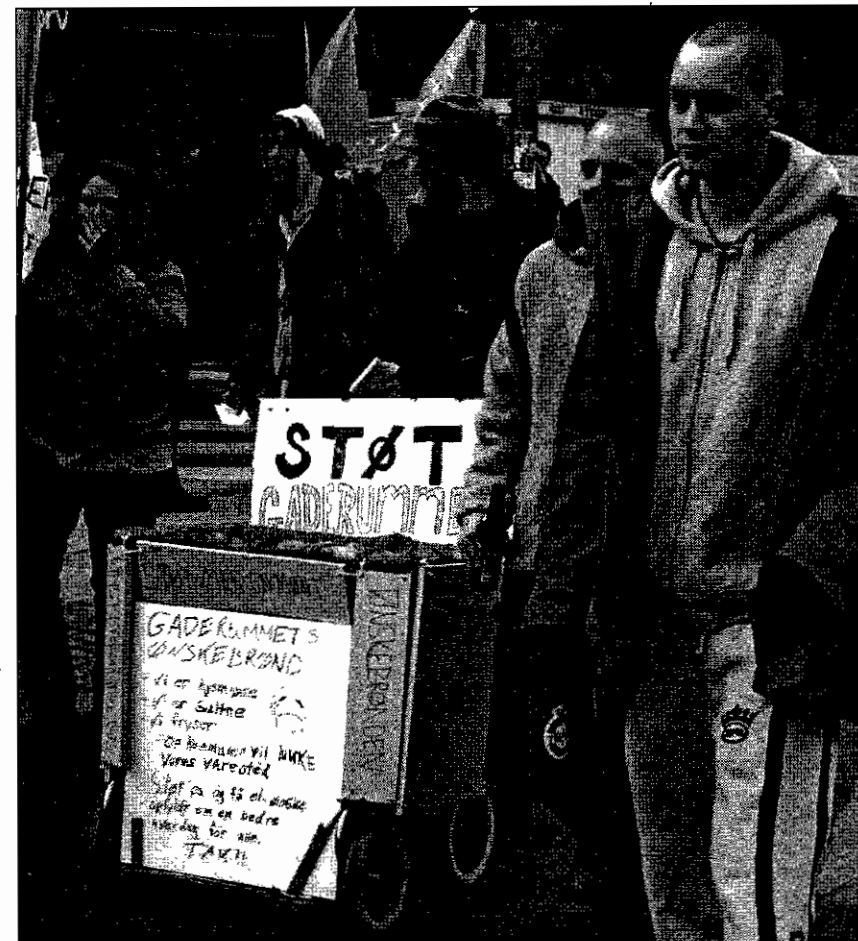
Kort opsummeret omhandler læserbrevene Københavns Kommunes socialborgmester og socialudvalgs beslutning om at fratage Gaderummet de midler, som det ellers var bevilget af Velfærdsministeriet, for at etablere et nyt tilbud i Gaderummets lokaler.

Grundlaget for beslutningen består tilsyneladende i forskellige anklager

blikkets skyld behandle stridsområderne punktvis:

– Det tilbud, som Socialudvalget påtænker at etablere i Gaderummets sted, lever ikke op til det nuværende Gaderummets kompetencer og tilbud, hvorfor der fra kommunens side ikke retmæssigt er tale om blot en udskiftning af ledelsen. I øvrigt har socialborgmesteren og Rikke Lauritzen personligt været med til at fyre samtlige ansatte, hvorfor de burde vide, at det ikke blot er ledelsen der udskiftes.

– Der er ikke tale om brugerstyring i det nye tilbud, for »en meget høj grad af brugerstyring« alias »brugerindflydelse« er på ingen måde tilsvarende eller foreneligt med den fla-

De unge brugere af Gaderummet kæmper for at deres tilholdssted kan overleve, selvom kommunen har lukket for pengeskassen.

Arkivfoto: Steen Flemming Jørgensen

rummet for manglende samarbejde, ingen tvivl om, at det var psykiateren, der svigtede sine aftaler.

Til gengæld bad Gaderummet ham gentagne gange om at overholde dem – netop så de unge kunne få den hjælp og psykiatriske støtte, som de havde brug for.

Flere af Gaderummets unge kan

dem og Enhedslisten generelt om at holde op med at lyve overfor Gaderummets brugere og offentligheden, samt løfte sløret for hvad den rigtige årsag til deres omskiftelighed i relation til Gaderummet så er?

Samt i øvrigt, kan I selv opretholde tiltroen og tilliden til at jeres parti, også i praksis, når magtpolitiske in-

ger omkring forholdene i Gaderummet. Samtidig betyder socialborgmester Mikkel Warming og Rikke Lauritzen, medlem af Københavns Kommunes socialudvalg (EL), at det nye tilbud vil være en videreførelse af Gaderummet, blot med en anden ledelse.

Brugerne i Gaderummet er uforstående overfor de fremsatte anklager. Samtidig er de dybt utilfredse med planerne for det nye tilbud, som de mener på ingen måde varetager Gaderummets funktioner.

Som først studerende og siden frivillig i Gaderummet siden april har jeg haft min næsten daglige gang i fristedet i nu fem måneder. Jeg har – til min glæde og inspiration – haft lejlighed til at opleve værestedet »inde fra«, snakke med brugerne og deltage i husmøderne.

Og jeg har læst rapporterne fra Det Socialfaglige Tilsyn, embedslægens Sundhedsfaglige Tilsyn, Brandtilsynet, samt diverse brevudvekslinger mellem Københavns Kommune, herunder socialborgmesteren og socialudvalget, og Gaderummet. Ikke mindst informationspapirerne til brugerne fra kommunen omkring det nye tilbud som kommunen ønsker at erstatte Gaderummet med.

VÆK MED BRUGERSTYRING

Da mange synspunkter er blevet udtrykt i læserbrevsdebatten, ønsker jeg på baggrund af ovenstående at yde mit bidrag til at danne klarhed over deres retmæssighed.

Såfremt der ønskes dokumentation for de følgende konklusioner, henvises til Gaderummets hjemmeside (www.gaderummet.dk), hvor samtliga af de dokumenter, som der refereres til, er lagt ud. Herudover er læserne til enhver tid velkomne til at besøge Gaderummet. Jeg vil for over-

de struktur, som gør Gaderummet brugbart og succesfuldt i sit arbejde med udsatte unge.

Som det er tilfældet i de mange institutioner, som de unge har erfaringer med ikke at kunne hjælpes igennem, skal det nye tilbud organiseres med en overordnet ledelse, der efter forgodtbefindende kan tildele brugerne »indflydelse« på eget hjem og dermed liv.

Det er mit klare indtryk, at en stor del af Gaderummets succes netop skyldes, at de unge selv har været med til at opbygge og opretholde værestedets såvel rumlige som sociale struktur. Tabes denne, tabes derfor formentlig også de unge.

PSYKIATEREN SVIGTEDE

– Den intensive længerevarende såvel som akutte psykologhjælp som brugerne i Gaderummet tilbydes som supplement og alternativ til medicinering, står ifølge kommunens planer for det nye sted til at indskrænkes til et symbolsk minimum. Tilsyneladende til fordel for psykiatrisk behandling, hvilket paradoksalt nok netop er det, som mange af de unge har opsøgt Gaderummet for at få en alternativ behandlingsmulighed til, fordi de fandt, at medicinen ikke hjalp dem, og i visse tilfælde ligefrem forværrede deres livssituation.

Gaderummet har på intet tidspunkt frarådet de unge at tage deres medicin ifølge de unge selv. Jeg er bekendt med, at de unges udsagn tilsyneladende ikke tillægges nogen betydning af beslutningstagerne, men da jeg selv tager dem ganske alvorligt, vil jeg alligevel tillade mig at nævne dette.

– Til gengæld er der jævnfør brevudvekslingen imellem Gaderummet og den tidligere tilknyttede psykiater, som altså pludselig anklagede Gade-

bekræfte psykiateren svigt. Den pågældende psykiater stod i øvrigt til at få opprioriteret sin rolle efter Gaderummets lukning i en af planerne for kommunens nye tilbud.

INGEN PÅBUD

– Gaderummet har ikke modtaget påbud fra Brandtilsynet jævnfør brandtilsynsrapporten for 2006. I øvrigt har Brandtilsynet for ganske nyligt endnu engang godkendt forholdene i Gaderummet. Hvori bunder Lauritzen og Warmings påstand om, at brandforholdene ikke er i orden?

– Hvad angår kommunens slet skjulte indikation af, at Gaderummet er en enkelt mands idé og projekt – det vil sige den daglige leders – kan jeg ikke undgå at opfatte påstanden som et tydeligt bevis på, at noget essentielt i Rikke Lauritzen og Mikkel Warmings forståelse af ordet »brugerstyring« må være gået tabt.

Det er på ingen måde min hensigt at være ubehøvet, men jeg mener, at der ligger en ganske åbenlys modsigelse i deres påstand, når de fremfører, at brugerstyring og enevælde kan finde sted på samme tid.

Da det jævnfør kendsgerningerne – kom blot og overvær et husmøde – er uafviseligt, at Gaderummet baseres på brugerstyring, må det være påstanden om den daglige leders enevælde, der falder til jorden.

– Det er korrekt, jævnfør de mails fra brugerne der ligger på Gaderummets hjemmeside, at de unges henvendelser til socialborgmesteren og udvalget i mange tilfælde enten ikke er blevet besvaret, eller kun delvist er besvaret med udenomssnak.

Nu hvor jeg håber at have bragt klarhed over rigtigheden af disse direkte og indirekte udsagn fra Rikke Lauritzen og Mikkel Warmings side, vil jeg benytte lejligheden til at bede

teresser er på spil, nægter at gå på kompromis med dets værdier?

HVAD MED DE UNGE?

Afslutningsvis vil jeg stille spørgsmålet til Københavns Kommune: Hvad agter I at stille op med de mange unge – såfremt det lykkes jer at nedlægge Gaderummet – der med stor sandsynlighed vil vælge gaden af mangel på reelt alternativ?

Jeg venter stadig, efter mange henvendelser til overborgmesteren, socialborgmesteren og socialudvalget omkring dette spørgsmål, spændt på svaret, sammen med Gaderummets brugere.

Til min store fortrydelse, væmmelse og til tider fortvivlelse har jeg igennem bekendtskabet med Gaderummet og dets brugere erfaret, at uagtet om en påstand påviseligt er en løgn, så er den en lov, når den fremsættes af en politiker, og opponenter er samfundets svageste.

Er man da mindre menneske, samfundsborger og værdig til retssikkerhed og indflydelse på eget liv, blot fordi man – vel at mærke aldrig selvvalgt – grundet social elendighed skiller sig ud fra mængden?

Hvis det er sådan, at folkevalgte politikere tillades at forvalte deres ansvar, så lader demokratiet efter min mening meget tilbage at ønske. Det ligner, at beslutningstagerne ikke har gjort sig klart, hvad virkelighedens konsekvenser af magtspillet på Rådhuset er for de levende mennesker, som bøder for deres intriger og magtliderlighed.

Jeg håber, at det er manglende realitetssans, der ligger til grund for denne skalten og valten med mennesketilværelser, selvom dette ville være slemst nok. For hvis uvidenhed ikke er forklaringen, synes kynismens omfang ubegribelig.